

The first International conference on sustainable urban structure
« ارزیابی و تحلیل ساختار فرهنگی - اجتماعی با رویکرد توسعه پایدار شهری » (مطالعه موردی: نواحی ۱ و ۵ شهرداری منطقه ۷ تهران)

مهدی محمدی * * فاطمه ایمانی *

کارشناس ارشد مدیریت اجرایی - عضو هیات علمی شهردای تهران

mmohamadi1352@yahoo.com

کارشناسی ارشد رشته پژوهشگری دانشگاه آزاد اسلامی

Imanifateme57@yahoo.com

چکیده

کلان شهر تهران با داشتن حدود یک‌دهم جمعیت کشور و دارا بودن ۲۵٪ از سهم تولید ناخالص ملی در حال حاضر به لحاظ ظرفیتهای اکولوژیک به حد اشباع رسیده است. چالشهایی نظیر آلودگیهای صوتی آلاینده های سمی، افزایش گازهای گلخانه‌ای، پسماندهای شهری و مواد خطرناک و همچنین تخریب روز افزون منابع طبیعی، نیازمند توجه بیشتری نسبت به محیط زیست شهری و همچنین اصلاح رویکرد های مدیریتی بر مبنای توسعه پایدار دارد. در نظام سرمایه داری معاصر، شهر به عنوان مکان مناسب و شهر نشینی به عنوان شیوه مطلوب زیست در آن به شمار می‌آید. رسوخ و نفوذ فرهنگ سرمایه‌داری در جهان سوم از جمله ایران موجب تمرکز شهری ناهمگون و رشد شتابان جمعیت شهری در اثر مهاجرت گسترده روستا - شهری است. روندی که در حقیقت موجب انتقال جمعیت عمدتاً فقیر به شهرها می‌گردد. محدوده منطقه ۷ شهرداری تهران به لحاظ قرار گرفتن در مسیرهای ارتباط شرق به غرب و شمال به جنوب در تردهای درون شهری و معضلات بافتهای فرسوده و همچنین میزان بالای آلودگی‌های صوتی به نظر می‌رسد که نیاز فراوانی به طراحی، برنامه‌ریزی و پایش تخصصی در حوزه زیست‌محیطی داشته باشد. نمونه واضح و مشخص اینگونه تقابل را میتوان در بافت ریز دانه، فشرده شهری (به ویژه در نواحی یک و پنج شهرداری منطقه ۷ تهران مشهود دانست. خیابان شریعتی، منطقه ۷ تهران را به دو نیمه با خصوصیت متمایز و اختلافات تقریباً فاحش از نظر تمکن مالی و سطح رفاه شهروندان تقسیم نموده است که آثار این تفاوت در دهکهای درآمدی بر موضوعات فرهنگی - اجتماعی نیز مترتب است و در مجموع تغییرات قابل توجهی بر توسعه پایدار شهری در محلات نظام آباد، شارق، آرامنه و خواجه نظام داشته است .

کلید واژه: راهبرد، اختار اجتماعی- فرهنگی، توسعه پایدار شهری، نواحی یک و پنج شهرداری منطقه ۷ تهران